

jeg huffer, fremkom der ikke nogen Betænkning. Nu er Sagen jo naaet her ned i Folketinget, men i en noget anden Stikfelse end det oprindelige Forslag, der blev fremsat fra Regeringens Side. — Det forekommer mig, at naar man ser paa den Behandling, Forslaget har været underkastet i det andet Ting, saa er den ikke af den Natur, at man kan sige, at den har fremmet Sagen, men jeg tror snarere, at den har hæmmet den, idet som bekendt det andet Ting har foreslaaet, at den i Forslaget forudsatte Forpaaftningsafsaft, som det indvundne Jærnbanelsskab skulde give, skal forhøjes fra 2 til 3 pCt., men naar man ser paa de Oplysninger, som ere fremkomne i den Betænkning, der er afgiven af det andet Tings Udvalg, vil man se, at dette Selskab har i Forvejen haft Tab ved Driften af Ringe—Faaborg Banen, et Tab, som er opgivet til et Beløb af gennemsnitlig 23,852 Kr. om Aaret.

Der vil derfor ikke være nogen stor Udsligt synes jeg, hvis Folketinget følger det andet Ting og vedtager en lignende Bestemmelse, at der vil blive noget ud af dette Forslag, selv om det skulde lykkes at gennemføre det i Aar. Et andet Forhold forekommer mig ogsaa bør omtales ved nævnte Lovforslag, og det er dette, som ogsaa vil være ærede Medlemmer bekendte, at der synes at være en stor Forskel i Behandlingen af Jærnbaneanlæg, selv om det er Jærnbaner, der foreslaas byggede af Staten, med Tilfud fra Kommunerne, naar man er Ost eller Vest for Store Bælt. Jeg skal saaledes tillade mig at minde om, at i Forslaget om Anlæg af en Jærnbane fra Slagelse til Næstved er der jo, som bekendt, kun forlangt og i Loven indsat, at Kommunerne i de paagældende Egne skulle tilstøde et Bidrag af 40,000 Kr. pr. Banemil, medens der i det foreliggende Forslag — vi ere altsaa komne Vest for Store Bælt — er foreslaaet 80,000 Kr. pr. Banemil. Det forekommer mig ikke at være fuldt korrekt, at Beboerne Vest for Storebælt blive behandlede som Stedbørn i Modfæetning til Beboerne Ost for. Den Egn, hvor igennem Slagelse-Næstvedbanen gaar, er vist saa god en Egn som nogen her i Danmark, derfor forstaar jeg ikke, hvorfor man her i denne Sag skal gaa op til det Beløb, som her findes opført. Vil man indvende og sige: Ja, men man har samtidig med, at man vedtog Slagelse-Næstvedbanen, ogsaa vedtaget et Forslag om Anlæg af en Bane i Sjælland, Løgstor-Hobrobanen, i hvilket Forslag man ogsaa har indsat en Bestemmelse om, at de paagældende Egne skulde være et Bidrag af 40,000 Kr. pr.

Banemil, og saa vil man vel ikke forlange, at Jyn skal stilles lige med disse Egne. Jeg vil dertil svare, at jeg ser ikke, der er noget til Hinder for at gaa en Mellemvej, og skal da tillade mig at antyde den ved at pege paa et Beløb som f. Eks. 60,000 Kr. pr. Mil, det vil jeg ikke finde noget ubeskedent forlangende, hvis Beløbet blev nedsat fra 80,000 til 60,000. Jeg skal henstille til det Udvalg, der rimeligvis vil gaa med Sagen at gøre, om det ikke vil tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, og jeg er sikker paa, at naar det bliver sammenholdt med de øvrige Jærnbaneanlæg af lignende Art, vil man finde, at jeg har Ret i den Udtalelse, at vi bør ikke være Stedbørn, fordi vi bo Vest for Store Bælt. En af de Bestemmelser, der er til Hinder for Forslagets Fremme, og den er hverken fra i Gaar, eller fra i Dag, det er Bestemmelsen i § 7 om Laan til disse Baneanlæg. Det er jo en bekendt Sag, at Folketingets Flertal tidligere har udtalt sig imod en saadan Bestemmelse, og jeg skal kun for mit Vedkommende udtale, at saaledes som Stillingen er baade politisk og finansielt, er der i den første Retning, saa længe der ingen Bund er i Finanskaften, ingen Grund til at gaa til at bevilge Laan over for et saadant Anlæg, og for det andet, hvad det finansielle angaar, mener jeg heller ikke, at det behøves. Finanserne ere nok i Stand til at kunne udrede et saadant Beløb, som her er forlangt til Anlæg af denne Bane, uden at man kommer under det, der er nødvendigt at have som tilstedeværende Kassebeholdning. Jeg kan jo ikke nægte, at efter som Tiden er saa langt fremskreden, vi skrive jo i Dag den 14de Marts, og efter hvad der sædvanlig plejer at finde Sted, at Rigsdagen slutter den 1ste April — om den skal slutes før eller senere i Aar, kan jeg selvfølgelig ikke have nogen Mening om — men hvis det bliver som sædvanligt, saa kan jeg regne ud, at der er godt og vel 14 Dage tilbage til at behandle dette Forslag, som nu i 2 Aar har været til Behandling i det andet Ting. Jeg er derfor bange for, at det ikke skal lykkes at gaa Lovforslaget gennemført i Aar, men med den Belvilje, som Indenrigsministeren har vist lige over for denne Sag, og støttende mig til de Udtalelser, der ere fremkomne i det andet Ting, er det mit Haab, at selv om det ikke skal lykkes i Aar at gaa Forslaget ophøjet til Lov, kan det maaske lykkes en kommende Rigsdag at gaa dette længe sølte Savn afhjulpen, saaledes, at det ikke skal siges for Fremtiden: Det nytter ikke, at vi have denne eller hin Løstøperagraf i denne eller hin Lov, naar man skal til at gennemføre den, saa strander